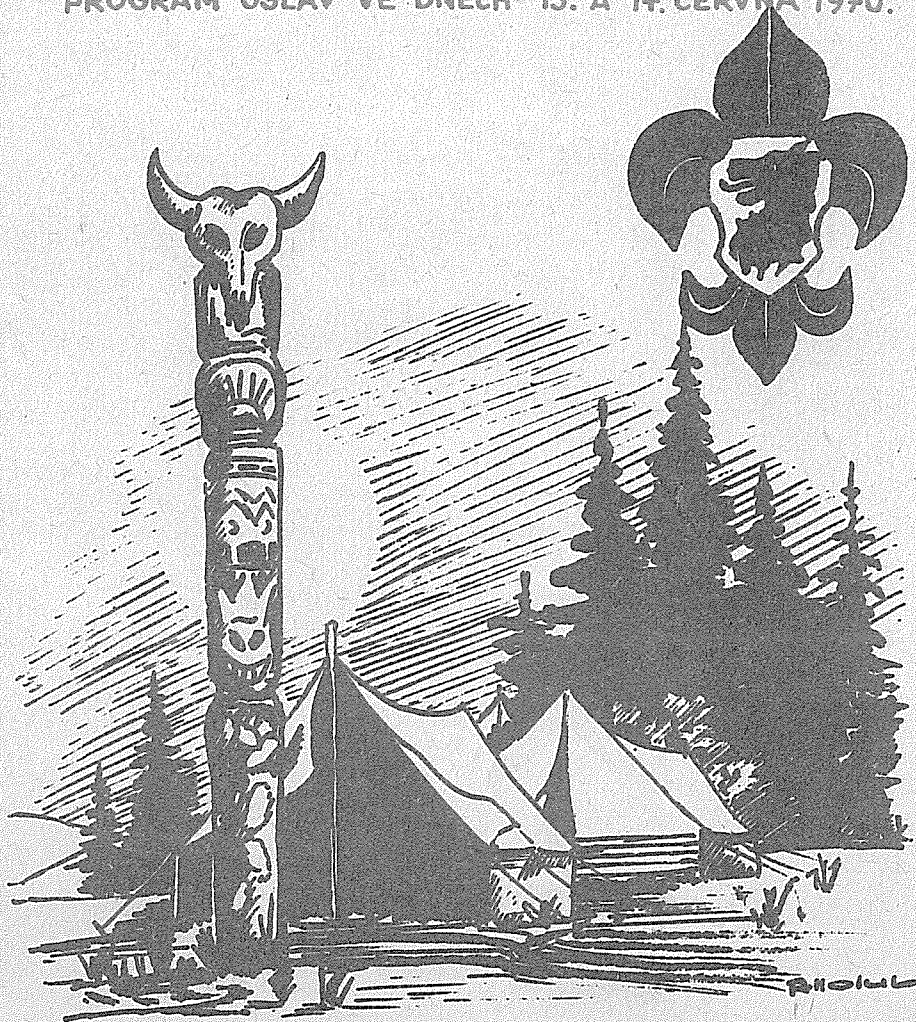
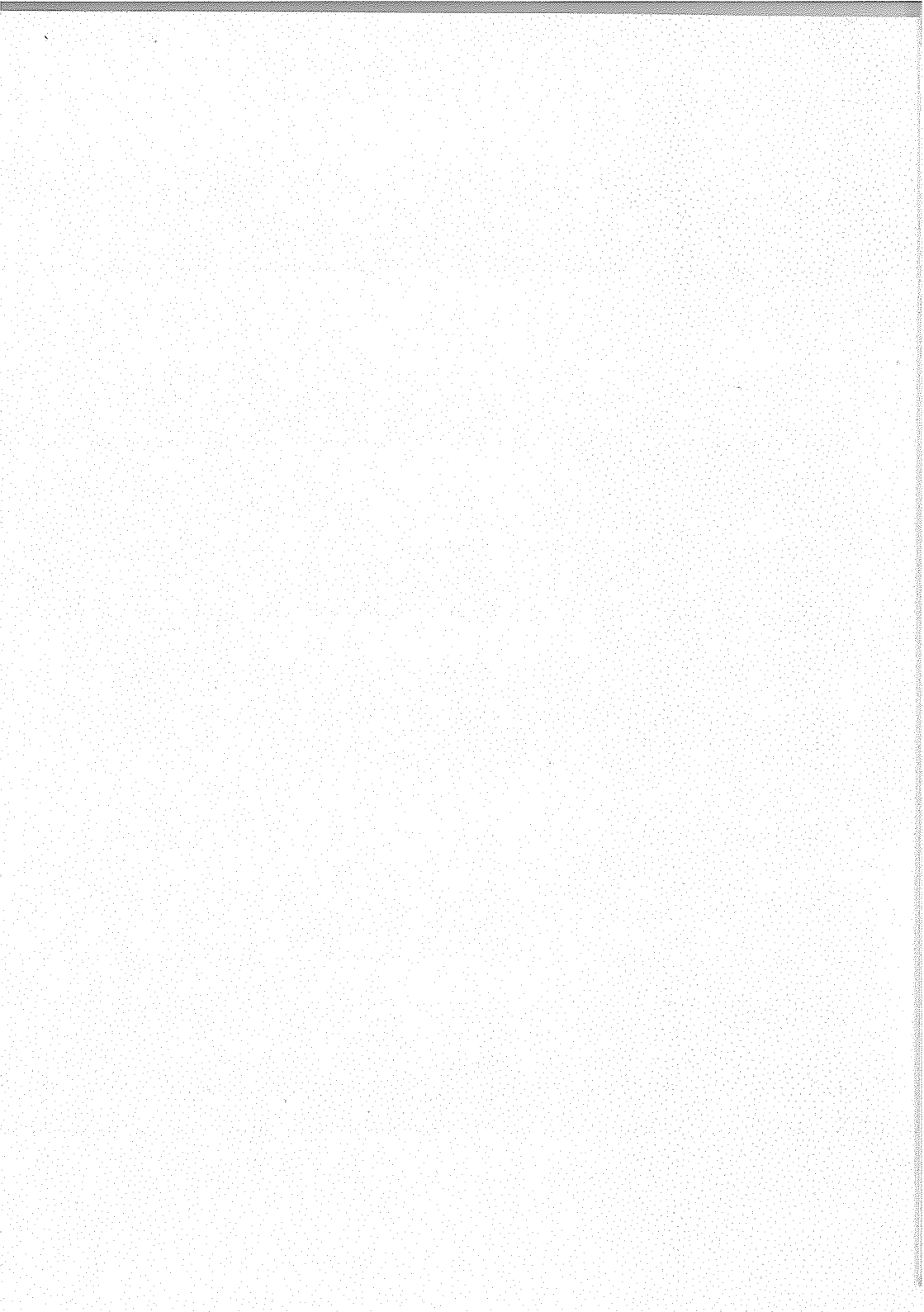

50 LET JUNÁKA v Hranicích

PROGRAM OSLAV VE DNECH 13. A 14. ČERVNA 1970.

1920 - 1970

Program oslav

50 let

trvání Junáka v Hranicích

ve dnech 13. a 14. června 1970

Sobota - 13. června 1970:

9,00 hod. - sál JKP (Beseda):

Slavnostní schůze příslušníků hranického Junáka za účasti delegátů vyšších složek a představitelů veřejnosti (Čes. Pionýr, Soc. svaz mladých, MěNV, MěVNF, MěVKSČ).

11-14 hod. - Prátnická setkání bývalých členů - oběd.

14,00 hod. - Sál radnice MěNV Hranice:

Zahájení výstavy "50 let hranického Junáka", která potrvá do 21.6.1970.

Prohlídka města a okolí.

20,00 hod. - Park kultury a oddechu:

Slavnostní táborový oheň s programem.

Neštěle - 14. června 1970:

9,00 hod. - Park kultury a oddechu:

Ukázky závodů junácké zdatnosti.

Položení květin zesnulým Junákům na místním hřbitově.

13,30 hod. - Řazení průvodu u n.p. Sigma I - odchod s hudbou

JKP za řízení zaslouž. dirigenta Rudolfa Klivara do Parku kultury a oddechu.

Projev zástupce Ústředí Junáka, předání medailí zasloužilým členům, předání cen a diplomů závodníkům.

Volná zábava - zakončení oslav.

ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОТНОШЕНИЯ
В СССР
В 1991 ГОДУ

Внешнеэкономические отношения в СССР в 1991 году характеризовались снижением темпов роста экспорта и импорта. В первом полугодии 1991 года экспорт товаров и услуг увеличился на 14,9% по сравнению с аналогичным периодом 1990 года, а импорт - на 11,5%. Однако во втором полугодии темпы роста снизились. По состоянию на 1 июля 1991 года экспорт достиг 11,8 млрд долларов, что на 1,4 млрд больше, чем в аналогичный период 1990 года. Импорт составил 10,2 млрд долларов, что на 0,5 млрд больше, чем в аналогичный период 1990 года.

Внешнеэкономические отношения в СССР в 1991 году характеризовались снижением темпов роста экспорта и импорта. В первом полугодии 1991 года экспорт товаров и услуг увеличился на 14,9% по сравнению с аналогичным периодом 1990 года, а импорт - на 11,5%. Однако во втором полугодии темпы роста снизились. По состоянию на 1 июля 1991 года экспорт достиг 11,8 млрд долларов, что на 1,4 млрд больше, чем в аналогичный период 1990 года. Импорт составил 10,2 млрд долларов, что на 0,5 млрд больше, чем в аналогичный период 1990 года.

Košňovský Edmund.

50 let Junáka v Hranicích - pohled zpět.

Na podzim roku 1920 vznikla v dorostu hranického Sokola myšlenka, aby se objednaly v Praze knihy, ve kterých se pojednávalo o novém způsobu výchovy mládeže - a to skautským způsobem. Po přečtení těchto příruček a knih požádali chlapci vojenského akademika Vládu Hrubého (spolupracovníka zakladatele čs. skautingu prof. A.B. Svojsíka), aby jim podal různá vysvětlení a poučení, a požádali jej, aby byl pro začátek jejich vedoucím. Zanícení chlapci se plně věnovali této výchově. Protože jim nebyla dána možnost takovéto práce v Sokole, vytvořili samostatnou organizaci. Tato činnost se mladým sokolům velmi líbila a přitahovala další mladé lidi, takže brzy měli dosti značný počet členů, kteří byli rádi, že si mohou provádět takovou činnost, jež jim vyhovovala, protože dávala mnohem větší možnosti v uskutečňování jejich tužeb, hlavně hodně her v přírodě, pobyt na čerstvém vzduchu atd. Hlavní činností z počátku bylo v pořádání vycházek, na kterých se učili znát přírodu, prováděli prakticky jednotlivé části různých skautských zkoušek a hlavně se věnovali v přírodě i klubovním dosud neznámým hrám, které blahodárně působily na tělesný a duševní stav hochů.

V jarních měsících roku 1921 došlo také k zorganizování skautek za vedení Olgy Cigánkové a prof. Kottové. Dívky nechtěly zůstat pozadu za chlapci. I když jich bylo méně, o to poctivěji se učily a skautovaly. Prvním, kdo mládeži přispěl ku pomoci ze starších občanů, byl prof. Kott, který přijal funkci okresního zpravodaje.

Jelikož nová organizace byla bez jakýchkoliv finančních prostředků, pomáhala při pořádání studentských slavností. Za získanou odměnu byly koupeny 3 staré rakouské stany a tím byl dán základ k možnosti pořádání nočních vycházek a táboření.

První stanový tábor byl postaven v srpnu 1921 pod hradem Helfštýnem, kde si skauti prakticky ověřovali to, co se učili a četli. V řadách mladých zájem o skauting rostl, byl proto založen v říjnu 1921 další 2. oddíl skautů, jehož vedoucím byl Vladimír Krubeš, zástupcem vedoucího Vladimír Bartovský a rádci Boh. Kopecký - Šufánek a František Ostravský - Maugli. Později byl založen ještě 3. oddíl chlapecký.

V tuto dobu byl požádán MUDr Zdenko Štekl, aby převzal funkci okresního zpravodaje. Tím byl získán k doživotní práci pro tuto organizaci velmi vzácný člověk, který mládeži dobře rozuměl a plně ji podporoval mravně i hmotně. Nikdy mu nevadilo, že někteří lidé se mu podívovali, že se věnuje dětem, dokonce z chudých rodin. Naopak měl z toho velkou radost, když se jeho práce dařila. Mládež jej také za to ctěla jako tátu.

Jelikož skautská výchova dávala mládeži to, po čem toužila, totiž mravní výchovu, život v přírodě, kamarádského ducha bez sociálních rozdílů, pospolitost, mírumilovnost a služby bližnímu, získávala tato mladá organizace u hranické veřejnosti stále větší oblibu. V březnu 1922 byl založen klub Old-boys, který sdružoval skauty nad 18 let. Jeho prvním vedoucím byl voj. akademik Ant. Zachař, jeho zástupci Max. Ryška a Ant. Terk. V červnu roku 1922

byl pro nejmladší chlapce založen oddíl vlčat, který vedl Vojt. Špotz.

Celá další činnost spočívala v tom, že zimní večery sloužily k přípravě junáků na letní i zimní vycházky a k přípravě pro hlavní činnost, jíž byl život v přírodě, v táborech, putovních táborech a několikadenních vycházkách do bližšího okolí. Hraničtí členové Junáka pořádali tábory hlavně v blízkých Beskydách, které jim byly vždy milé, zvláště v revírech velkého příznivce skautů revírníka Arnošta Petráše. Bylo to v Lušové u Halenkova, Na Hluché, v údolí Hrubé Vranče, v Novém Hrozenkově, Na Babské, v Malé Bystřici pod Cábem, Na Kasárnách na Velkém Javorníku, často v údolí Kněhyně, na Podolánkách pod Smrkem, v Jablunkově, na řece Odře u Spálova, na Zamčisku na Bystřičce, na Chvalčově, v Hanzlovci u Boňkova, v Doubravě u Hustopeč nad Beřvou, na Boňkově, u Tlustého Jana, na Michalence a na jiných místech.

Z putovních táborů je nutno připomenout aspoň ty nejvýznamnější, které vedly do Sulovských skal, na Malou Fatru, Nízké Tatry, Vysoké Tatry, Roháče, Javorníky a do severovýchodních Čech.

Členové Junáka, podporováni dr. Zd. Šteklem, se zúčastnili v roce 1931 ve velkém počtu sjezdu slovenských skautů v Praze. Zde část výpravy z Hranic byla členy ukázkového tábora Valašské župy, který se stal svými valašskými dřevěnými domky atrakcí sjezdu. V roce 1933 na světovém sjezdu (Jamboree) v Gödöllő v Maďarsku vystoupili hraničtí skauti a skautky na stadioně a zatančili Českou besedu za doprovodu populární Poštorenské kapely před asi 100 tisíci diváků a sklidili zasloužený velký potlesk. V roce 1935 se zúčastnili Slovenského sjezdu skautů ve

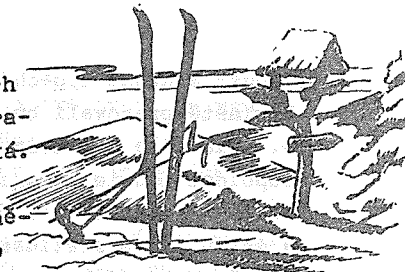
Spale v Polsku a byli také u Baltského moře v Gdyni, Gdaňsku a dalších městech. Na světový sjezd skautů (Jamboree), který se konal v roce 1947 ve Francii - Jamboree míru - byli vysláni z Hranic 3 chlapci. Je jen škoda, že všechna mírová úsilí mládeže nebyla dospělými brána vážně a nedonesla očekávané ovoce. V tehdejších dobách nikdo nebral mládež jako reálnou sílu.

Celou skautskou činnost v Hranicích vedla velká řada činovníků, které nelze zde všechny vyjmenovat. Většina lidí, kteří prošli skautskou výchovou v pozdějších letech, oceňovala jejich práci pro organizaci, které věnovali celý svůj volný čas, mnoho večerů na schůzky, besídky, neděle na vycházky a dovolené na vedení táborů atd.

Mimo skautskou činnost věnovali se členové hranického Junáka všestranné činnosti tělovýchovné i sportovní. Tyto nové odbory byly velmi populární, proto se o některých zmíníme. Jistě rádi si vzpomenete na jejich význam při výchově zdatného člověka. Největšího úspěchu docíloval lyžařský odbor Old-skautů, který byl založen v roce 1927. Tento odbor byl příslušníkem Svazu lyžařů RČS. Vedoucími byli Max Ryška, Jan Damek, Antonín Terk a řada dalších bratrů. Převážná část činnosti byla v pořádání velmi pěkných, náročných pěších výletů většinou do okolí Uhřinova a Tlustého Jana pod Boňkovem. Ve svátky byly pořádány lyžařské zájezdy, hlavně do Nového Hrozenkova s túrami na hřeben Javorníků, na Radhošť, Lysou Horu, Smrk, Vsacký Cáb atd. Klub pořádal několik závodů v Hranicích a na Uhřinově a členové lyžařského odboru se zúčastnili téměř všech závodů v oblasti Valašska, někdy také mimo tuto oblast. Naši závodníci byli oblíbení a často se umísťovali v čele. Max Ryška vyrobil v Hranicích první boby,

na kterých se jezdilo za příhodných podmínek ze Zbrašova do parku v Hranicích a z Radíkova až k obci Velká. Mimo to byly v Hranicích pořádány tradiční přespolní běhy, z nichž několik bylo celostátních. Také mimo Hranice se členové Junáka umísťovali

při závodech na předních místech. Před zimní sezonou byly pořádány kondiční vycházky bez lyží (jen s lyžařskými holemi) a kursy na suchu. Tradičními se staly i chodecké závody na tratích Hranice - Zbrašov - Helfštýn - Lipník - Slavíč - Hranice, později na trati Hranice - Zbrašov - Helfštýn - Týn - Gabrielkou do Hranic a konečně na trati Hranice - Bělotín - Kunčice - Špičky - Černotín - Hranice. Jako trofej byl putovní pohár dr. Štekla, který po válce se stal memoriálem br. Josefa Pituchy.

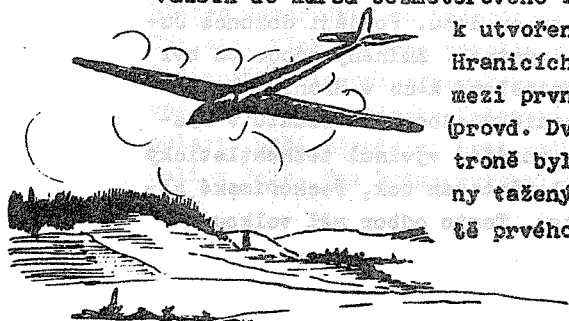
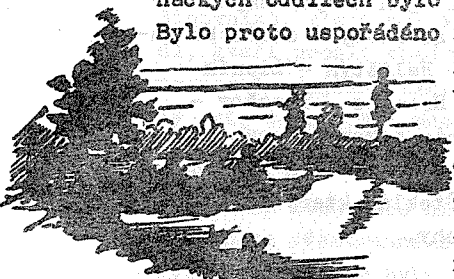
Na ukončení každé zimní sezony pořádali Old-skauti oblíbené papučové bály (letos již po 14-té), které se staly dostaveníčkem všech sportovců, hlavně milovníků bílého sportu.

V roce 1928 byl založen fotbalový odbor Old-skautů FOS Hranice, kterému bylo přenecháno skautské hřiště v Hranicích, U splavu. Toto hřiště bylo zakoupeno z výtěžků z filmových představení, z tržeb za sběr malin a pod. Naše mládež sice nerada ztrácela své hřiště, ale tím bylo pomoheno hranické kopané na dlouhou dobu. Později dokonce Junák zakoupil fotbalistům i výstroj. Zmíněný odbor OS byl v roce 1933 přetvořen na Fotbalový klub v Hranicích. V roce 1929 byl založen rohovnický odbor Old-skautů v Hranicích. Z tohoto odboru se později vyvinul těžkoatletický odbor skautů, ve kterém byl pěstován box, řeckořímské zápasy, volný styl a jiu-jitsu. Tento odbor měl velkou

činnost a hodně úspěchů doma i v cizině. V tomto odboru obzvláště pracovali br. Josef Tichý, Jan Čech, J. Galábek, Fr. Doležal a J. Vlodarczyk a řada dalších. Jan Čech s Leopoldou Gabrielovou zorganizovali akrobatický kroužek, kde mimo několika dospělých cvičilo mnoho mladých dívek ze šotků (dnes světlušek). Tento odbor se zúčastňoval téměř všech besídek a akademií pořádaných hranickými skauty. Mimo to uspořádal i několik zájezdů do jiných míst. V Junáckých oddílech bylo několik skupin hráčů ping-pongu.

Bylo proto uspořádáno několik soutěží, kterých se zúčastnili také hráči Sokola, Orla a DTJ. V Old-skautu byl utvořen střelecký a lukostřelecký odbor. I v tomto oddílu, zvláště ve střelbě při závodech na vojenské střelnici, se hraničtí skauti umísťovali mezi prvními. Příznivé podmínky ke koupání v řece Bečvě byly podkladem pro pěstování vodních sportů, z nichž zvláště vyniklo plavectví. Bylo uspořádáno několik závodů v různých stylech, ve skocích do vody, plavba v šatech, záchrana tonoucích, první pomoc a jiné. Někteří Junáci se také věnovali kanoistice na lodích, které si sami vyrobili, i když tehdy měli se stavbou velmi malé zkušenosti.

Na výzvu letecké ligy byl vyslán v roce 1931 br. Ant. Valčík do kursu bezmotorového létání. Tím byl dán základ k utvoření plachtařského odboru v Hranicích. Mimo několika skautů byli mezi prvními členy i sestry Šafářovy, (provď. Dvořáková). Prvé kluzáky a větroně byly odstartovány gumovými lany taženými obětavými skauty. Na místě prvního letiště je dnes cementárna.

Lehkoatletická činnost přinášela své ovoce na různých sjezdech, kde hlavně studenti-skauti se umisťovali na prvých místech ve skoku vysokém, hodu koulí a bězích na krátké tratě. Je nutné připomenout aspoň toho nejúspěšnějšího, jímž byl Milan Ochraňa. V únoru 1932 hráli hraničtí skauti poprvé hokej na Valšovských jezírkách. Tito první průkopníci hokeje stali se později členy organizovaného hokeje v Hranicích. Byli to bratři Hapalové, Pituchové, Novákové, Karel Řihák, Jaroslav Hubálek a jiní. Hraničtí skauti byli organizátory mnoha kulturních i zábavních podniků. Každoročně byly pořádány skautské besídky a akademie s pestrým programem (tance, balet, recitace, hudba, zpěv, krátké scény a jiné). Bratři Hawigrové se členy prvního oddílu - později OS - byli výbornými kytaristy a stali se oblíbenými zpěváky skautských i trampských písní. V zimních měsících byly pořádány každoročně čaje o páté v Besedě s vlastní skautskou kapelou. Dále byly pořádány reprezentační i maškarní plesy, Moulin-rouge, Černo-bílá redu-ta, soutěže ve společenském tanci, módní přehlídky, taneční hodiny, kursy společenského chování a silvestrovské večírky s programem.

V roce 1932 byl založen dramatický odbor skautů v čele s bratrem Václavem Kvapilem, jehož členy byli Josef Jaroš, Rudolf Holub, Cyril Bláha, bratr Filip, B. Hercík, sestra Slávka Viková, Božana Kacafírková - Bárová a řada dalších. Z mnoha her vzpomenme aspoň ty, které zvláště vynikly: Obrácení Ferdýše Pištory, Perly panny Serafínky, Ztracená varta, dále výpravná opereta Slovácká princezka. Tento odbor se v roce 1933 ujal velkého úkolu a zorganizoval zdařilý "Kongres národů" u příležitosti dvaceti letí čs. skautingu.

Byly učiněny velké přípravy a propagace v širém okolí za pomoci armády - jezdecké skupiny děl. pluku 108 - oděné v krojích exotických národů (Indiánů, Beduinů, Arabů atd.). Za součinnosti všech složek hranického Junáka a za vedení zkušených pracovníků br. Václava Kvapila, br. pplk. Alex. Jiříčka, br. Jana Čecha a řady dalších členů bylo nacvičeno mnoho projevů, scén, exotických tanců, připraveny alegorické vozy s náměty z různých zemí a od různých národů.

Námět "Kongresu" měl parodovat neúspěchy mírových konferencí v Ženevě a hranický sjezd národů všech světadílů měl symbolisovat, že je a musí být možné světové dorozumění, že se má vytvořit to, po čem lidstvo od nepaměti prahne, totiž zabezpečení světového míru a bratrství. Tento "Kongres" byl uzavřen velkým karnevalem. Průvod nebyvalé krásy a náročné výpravy prošel městem, na náměstí byl uspořádán kongres a pak pokračoval do parku, kde byl uspořádán velký karneval. Park nebyl schopen přijmout všechny návštěvníky. V dalších dvou dnech byly uspořádány skautské a atletické závody při rekordní návštěvě závodníků i diváků. Zvlášť cenná byla návštěva br. náčelníka A.B. Svojsíka, Dr. Rud. Plajnera a řady dalších činovníků z blízka i daleka. Činnost dramatického odboru zasahovala i do okolních obcí, na př. na Potštát, do Spálova, Bělotína, Kelče a j.

Okupace našich zemí německými fašisty přinesla skautům v Hranicích ztráty na lidských životech i další útrapy. O život přišel v partyzánských bojích v Poluvsie u Rajeckých Teplíc Jaroslav Bednařík, dále za protifašistickou činnost přišli o život ve vězení nebo byli popraveni bratři Jindřich Pírek, Zdeněk Ruml, Josef Pitucha, Jan Čech a Štěpán Adánek, kteří obdrželi mimo jiné zlatý

stupeň Junáckého kříže "Za vlast 1939-45". V zahraniční armádě působili brři František Pavlín, Antonín Volf - Vlk, kpt. Otakar Kutvirt, v domácím odboji pracovali bratři: Vladimír Slezák, ing. Bedř. Tomečka, Jaroslav Vik, Jaroslav Šimeček, Robert Rychlák, Antonín Terk, Ludvík Pitucha, Dr. Zdenko Štekl, pplk. Alex. Jiříček, Jan Tulis, Josef Šivel, ing. Miloš Říha, z nichž mnozí byli věznění. V odboji pracovala řada dalších, kteří neradi hlásí svoji činnost, vedeni jsou zásadou, že práce pro vlast se neplatí. Mimo uvedených významně pomáhalo v činnosti našim i sovětským partyzánům hodně členů hranického Junáka. Jeden například donesl výbušniny ze Skalky k černotínským skalám, další dodal mapy pro skupinu vel. partyzánů Murzina, další pomáhal v obvazování raněných partyzánů v oblasti zadních Beskyd, dodávali zprávy o pohybu něm. vojsk, byli členy různých skupin revoluční armády u Prahy a podobně. Škoda, že tento úsek odboje nelze podrobně zpracovat. Odbornému a spravedlivému zpracování a zhodnocení stojí v cestě skromnost Junáků, která zde není na místě.

Skautská práce i po násilném zastavení činnosti neustala a v Hranicích se utvořila skupina "Jih", v jejímž čele stáli bratři Edmund Kosňovský a Josef Churavý, později Mirek Šimeček. Tato skupina skončila svou činnost až na podzim roku 1944, kdy převážná většina byla totálně nasazena na různá pracoviště v Německu i u nás. I když Gestapo páso po této skupině, přece bohudíky nedošlo k vážnějším komplikacím. Konaly se pravidelně schůzky s hlavně kulturním programem a mnoho vycházek pěších i lyžařských do okolí Hranic. Proto není divu, že osvobození naší republiky zastihlo již při zrodu hranického Junáka, kteří se ihned přihlásili k práci, připravené. Likvidace

Junáka německými fašisty a jejich posluhovači byla provedena na několik etap. V červenci 1940 byly zakázány tábory a musely být co nejrychleji zrušeny. Poslední hranický tábor byl na Chvalčově pod Hostýnem.

31.7.1940 bylo všem členům Junáka na schůzce sděleno, že byl vydán zákaz činnosti Junáka, že tedy tato schůzka je poslední a Junák se rozpouští.

29.10.1940 v 7 hod. ráno odvezlo Gestapo br. Ludvíka Linharta, okrakového velitele Junáka, do své služebny v budově býv. velitelství divize v Hranicích, kde mu byl předložen výnos K.H. Franka, že Junák se všemi složkami je s okamžitou platností rozpuštěn a veškerý majetek zabaven. Při výslechu ukázali příslušníci Gestapa br. Linhartovi pistole a řekli mu, že mají dostatek sil, aby se s Junákem vypořádali. Potom byly u všech čelných skautských funkcionářů domovní prohlídky, veškerý skautský majetek zabaven a všem bylo dáno na vědomí, že jakákoliv činnost bude stíhána nejpřísnějšími tresty. Přesto se postupně organizovaly skupinky junáků a skautek a jak již výše řečeno, pokračovali v práci podle daných možností. Po válce byla celá řada hranických junáků vyznamenána za svoji činnost stříbrným i bronzovým stupněm Junáckého kříže "Za vlast 1939-1945", br. Boh. Kopecký - Šufánek a Max Ryška "Skautskou láskou", celá řada dostala čestné lípové lístky za dlouholetou obětavou práci. Mimo to byli někteří vyznamenáni různými státními vyznamenáními, dokonce i od zahraničních organizací, které bojovaly proti fašismu.

Dnem 19.5.1945 započala další etapa junáckého hnutí již ve změněných poměrech a s novými perspektivami. Nastal mohutný rozmach v počtu členstva a z prvních 150 členů je v brzkou organizace, která má 600 členů. Přestalo se používat zdiskreditovaného názvu "vůdce", byl dán návrh,

aby se přestaly nosit klobouky a začaly se nosit ložky vojenského typu, nastaly změny v označování hodností a zkoušek. Junák byl již v červenci přičleněn k mládežnické organizaci ČSM, jehož se stal kolektivním členem.

V prvních letech bylo v Hranicích mnoho junáků čelnými činovníky tohoto svazu a složka junácká byla hlavní silou. Bylo provedeno několik společných akcí. Jedna byla zvlášť důležitá. Byla to sbírka na nový most přes řeku

Bečvu, mnoho bylo brigád na znovuvybudování republiky a pomoc odstranění nedostatků vzniklých válkou. Je třeba vyzvednout Žňové tábory v roce 1945 v opavském pohraničí, práce v poleší na odstraňování kůrovcových kalamit a pod.

Byla zakoupena chata - celnice pod Tlustým Janem a přestěhována do rezervace, která byla vybudována na soutoku Kyžlířovského potoka a Veličky pod hradem Puchar-tem. Byly vybudovány klubovny v hospodářské části hranického zámku, které přesto byly chloubou členů. Ihned začaly rádcovské kursy, které vedli osvědčení praktici br. Boh. Kopecký - Šufánek a Edmund Kosňovský, připravovaly se vůdcovské kursy, praxe v přírodě, aby se dohnalo to, co se zameškalo. Vznikla tak nová organizace junáků a skautek, která se věnovala této činnosti s takovými výsledky, že každý mohl být s prací spokojen. Junák se zúčastňoval všech veřejných akcí. Je nutno připomenout znovuotevření Vojenské akademie v Hranicích dne 22.10.45 gen. Lud. Svobodou, který má vřelý vztah k Hranicím, kde jeho syn Mirek skautoval před válkou ve 3. oddíle. 5. a 6. července 1945 byli junáci hlavní složkou sjezdu SČM na Pustevnách, kde měl hlavní projev náčelník Junáka Dr. Rud. Flajner. 9.9.1945 se zúčastnili smuteční tryzny

za umučené junáky na štrambereckém Kotouči. Zase junáci pomáhali při Leteckém dnu, měli velké vystoupení se skautskými disciplinami na velkém Dnu brannosti, byly uspořádány chodecké závody, závody v uzlování, závody skautské zdatnosti.

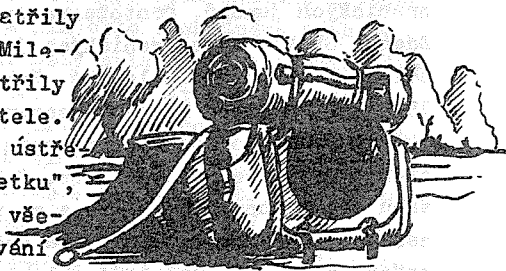
20.1.1946 byl založen hokejový odbor Junáka, který měl první zápas se Sokolem, druhý s lesnickou školou atd. 13.2.1946 byl populární 28. klub Old-skautů "Pobečvané" na příkaz ústředí přejmenován na "8. odd. starších junáků". Velmi pestrá byla vycházková činnost, největší zájem byl o okolí rezervace u Tlustého Jana, t.j. Kyžlířova a Boňkova. I zimní sporty se tehdy přestěhovaly z kdysi oblíbeného Uhřinova na stráně okolo rezervace. Během ledna a února 1946 se objevily snahy o vytvoření jednotné tělovýchovné organizace, která chtěla zavádět táboření, vycházky do přírod a jiné libivé prvky do své výchovy. Při jednání dne 13.2.1946 nedošlo ke spolupráci takové, jakou si představovali zástupci tělovýchovy, protože junáčtí činovníci sotva stačili na své členstvo a nebylo možno, aby se věnovali ještě dalším. Přislíbili však pomoc. Později bylo znovu jednání, aby Junák vstoupil do sjednocené tělovýchovy, protože mnozí tvrdili, že Junák provádí ve skutečnosti převážně tělovýchovnou práci v přírodě. Tomu však zabráňovali zástupci té myšlenky, že Junák provádí ideovou výchovu a jako takový že patří do SČM. Další léta ukázala, že členstvo se dle svých zájmů rozhodlo z části pro tělovýchovu, menší část zůstala v SČM.

Ve dnech 5. až 7.7.1946 byly v Teplicích uspořádány letní tábory na oslavu 35. výročí skautské výchovy v ČSR. Na louce u nádraží bylo postaveno 6 ukázkových táborů, jeden zalesácký tábor s výstavkou. Skautky tábořily na

druhé straně Bečvy, kam byla postavena lávka. Oslavy zahajoval mohutný průvod celými Hranicemi, který byl ukončen v Teplicích. V průvodě bylo asi 4.500 junáků. Hlavní projev měl bratr Rud. Plajner, který byl nadšen pěkným výsledkem tohoto srazu, jehož se zúčastnili členové všech sousedních okrsků. Konaly se různé závody a večer byl slavnostní táborový oheň s velmi vhodným programem. Hraničtí se také zúčastnili 12.10.1946 přednášky náčelníka Junáka dr. Rud. Plajnera ve Valašském Meziříčí, kde vyprávěl o své cestě do Sovětského svazu, při níž navštívil pionýrské tábory, o výchově ve vybudovaných táborech a jejich způsobu vedení.

K 1.12.1946 bylo při hranickém středisku několik oddílů z Olšovce, Partutovic, Rakova, Opatovic a Zámorsk. Pod středisko Drahotuše patřily ještě oddíly z Klokočí a Milenova. Kelč a Hustopeče patřily přímo pod okrskového velitele. V roce 1946 zorganizovalo ústředí Junáka "Junáckou dvouletku", jejímž výsledkem měla být všestranná pomoc znovuvybudování národního hospodářství. Soutěžící dostali záznamní knížky, ve kterých si nechávali potvrzovati dobrovolné práce - brigády, které vykonávali po své pracovní době. I když všichni nesoutěžili nebo nenechávali si svou práci evidovat, bylo odpracováno v zemědělství, stavebnictví, v lesích i na vlastním pracovišti po pracovní době překvapující množství hodin. Okrsek Hranice splnil závazek na 477 %. V roce 1946 bylo odpracováno 47.000 hodin, v roce 1947 46.092 hodiny. Při této příležitosti jest nutné poznamenat, že hranickému Junáku byl za jeho pracovní iniciativu a získání prvního místa udělen diplom.

Toto vyznamenání jest podepsáno tehdejším předsedou ROH Antonínem Zápotockým osobně.

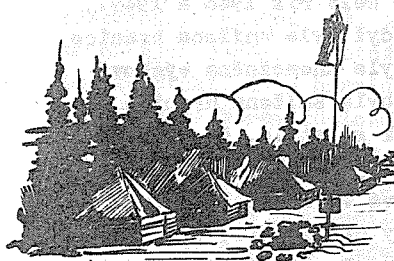
1.6.1947 byly Zborovské oslavy na cvičišti "U skalky" (nyní cementárna), kde celé středisko vybudovalo při scéně během 40-ti minut celý tábor s dřevěnými podsadami, útočnou lávkou z fošen a lan v délce 12-ti metrů, ukázky táborové praxe, signalisaci, první pomoc, skautské hry a další. Členové hranického střediska pomáhali v říjnu 1947 na výstavbě porodního odd. hranické nemocnice, na výstavbě hájenky na Rybářích a na stavbě nového nádraží Hranice. Za výnos si pořídili junáckou knihovnu a zakoupili několik stanů. 20.1.1948 získali hraničtí junáci jako chatu bývalou školu na Boňkově, která sloužila pro táboření světlušek. 23. ledna 1948 byl nejsmutnějším dnem hranických junáků, protože ve své ordinaci zemřel br. dr. Zdenko Šteký, táta hranických junáků, bývalý zemský náčelník země Moravskoslezské. Pohřeb byl dne 26. ledna 1948 v 15 hod. od budovy nemocenské pojišťovny k Vojenské akademii, odkud byl převezen do krematoria. Za hranické Junáky se rozloučil br. Josef Hanuška, za Valašskou oblast br. Boh. Pipek a za ústředí junáka v Praze náčelník dr. Rud. Plajner. Na počest zemřelého byla nazvána oblast na "Valašská oblast dr. Zdenko Šteklů". 24. a 25. ledna 1948 byl zemský sněm v Brně, kde byla hledána nová další cesta Junáka v nových poměrech. Došlo bohužel k zápolení různých stranických skupin o výklad skautského zákona a junáckého slibu v duchu socialistickém. Brněnskými činovníky byl předložen "Junácký manifest", který však při bouřlivém hlasování byl zatím odročen s tím, že se má vyčkat na celostátní sněm, který se měl konat 28.2.1948 v Gottwaldově. Ten byl však vzhledem k důležitým vnitrostátním událostem odvolán a tak došlo k tomu, že nebyla provedena včas syntéza pokroko-

vých myšlenek junácké výchovy. To se v příští době proje-
vilo jako velká závada.

Hraničtí Junáci pokračovali v činnosti. Byly provedeny
volby okresního akčního výboru Junáka, Sdružení přátel
Junáka, obojí byly schváleny okresním akčním výborem NF
a okresním vedením KSČ. Hraničtí byli také zvoleni do
krajského akčního výboru Junáka v Olomouci. Členové
instruktorského sboru Valašské lesní školy se zúčastnili
školení v Jinošově, kde zástupce ministerstva školství a
kultury přislíbil plnou podporu junáckému hnutí a zaručil
dětem možnost další práce. Totéž se stalo na další schůzi
v Teplicích n/Bečvou.

Činnost plně pokračovala po celý rok 1948 a 1949.
V roce 1950 však nastal zvrat, když byla snížena hranice
řadových členů na 15 let a tím byla znemožněna výchova
dalších mladých činovníků. Dále byla snížena hranice čle-
nů - činovníků jen do 35 let. Tak se stalo, že junácké
hnutí bylo ochromeno. Nově založený Pionýr sice převzal
výchovu dětí, ale zde byla výchova ve specializovaných
kroužcích, které sice vyhovovaly části dětí, ale všeobec-
ná výchova byla stále slabší. I když někteří činovníci
ještě pracovali dále v Pionýru, bylo již vidět, že něco
chybí, stranické orgány měly zájem o oživení činnosti,
avšak nějak se práce nedařila. Bývalí činovníci byli žá-
dáni o spolupráci, ale úspěchy se nedostavovaly. Nejčti-
leji si počínali činovníci při organisování turistických
kroužků - 100 jarních km - vycházky a jiné, avšak to
všechno bylo jen chvilkové. V roce 1964 až 1966 se zdálo,
že bude zase zavedena výchova aspoň podobná junácké, ale
k tomu z důvodů nám neznámých nedošlo. Duben 1968 však
znamenal obnovení činnosti. Děti přicházely za starými
bývalými členy Junáka a požadovaly po nich obnovení čin-

nosti. V Hranicích jsme čekali, zda bude Junák legálně obnoven. Po prvním svolání pražských činovníků přistoupili jsme i my v Hranicích k obnově Junáka jako součást ČSM, který také odvolal dřívější konstatování, že se Junák rozešel. I na prvním setkání činovníků v Praze v Domovině, bylo prohlášeno, že Junák chce být dobrým členem Národní fronty, že se stává socialistickým, což také bylo odhlasováno na 3. junáckém sněmu v Praze v listopadu 1968. Junák byl také u založení Sdružení dětí a mládeže a chce se i dnes plně svým způsobem výchovy podílet na utváření nového typu člověka. Současná doba jest charakterizována přípravou k vytvoření nové dětské organizace, která bude autonomní organizací nového svazu, který se má jmenovat Socialistický svaz mládeže.

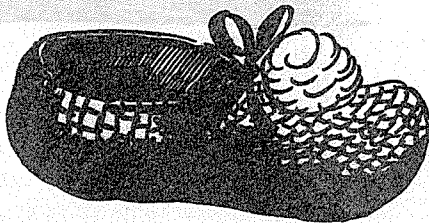
Činnost v dubnu 1968 jest vyznačena velkou aktivitou, protože děti, které vlivem větší technické vybavenosti jsou mnohem pokročilejší, mají velký zájem o to, aby se naučily v Junáku velké množství praktických věcí, pěkných vycházek do přírody, které se jim v poslední době dosti vzdalovala. Všeobecná výchova v kolektivu družin a oddílů se dětem zamlouvá. Soutěžení jest pro ně velmi zajímavé. Hodně zájmu mají o různé tělesné práce, které sice v moderních bytech nepotřebují, ale které jsou velmi potřebné u dnes tak oblíbených dovolených v přírodě, v chatách, tábořištích veřejných i junáckých. Na vycházkách a na zájezdech do hor obzvláště potřebuje mnoho zkušeností s tábořením. Za krátkou dobu trvání obnoveného Junáka může se již pochlubit dosti velkými výsledky i za cenu velké oběti starších činovníků, obzvláště žen, které zde provádí

skutečně třetí směnu bez potřebné aspoň pochvaly.

Od obnovené činnosti v r. 1968 byly již uskutečněny velmi hezké tábory u Stříteže n/Lud., v Týně n/Bečvou, v Rajnochovicích, na Podolánkách pod Smrkem, řada vycházek, v Hranicích byl proveden okresní závod "Svojsíkova závodu" chlapců i dívek (16 hlídek). Junáci 1. oddílu Hustopeče a 2. oddílu skautek postoupili do krajského kola v Ostravě-Porubě, kde se Hustopeče umístily na 2. místě a postoupily do ústředního kola, kam se však neznámým zaviněním neměly dostavit, ale odměnu dostaly. 2. oddíl skautek se umístil v krajském kole na 9. místě.

Oddíly měly již několik úspěšných besídek, oslavy státních svátků a v roce 1969 byla velmi pěkná náročná akademie v sokolovně. Zde vystoupily všechny složky hranického střediska s tanečky, zpěvem, hudbou, melodramem o Jiřím Wolkrovi, v druhé půli pak pásmem "Den v táboře skautů". Výprava byla skutečně pěkná a oficiální hosté z blízka i daleka i další diváci byli velmi spokojeni s tímto večerem.

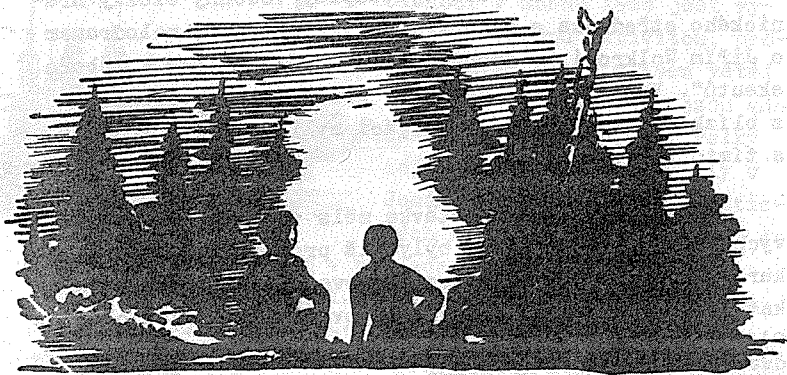
Protože 20-letá přestávka měla vliv na nedostatek vychovatelů - činovníků, byly již provedeny 3 rádcovské kurzy, z nichž poslední jest zároveň přípravou pro čekatelské a vůdcovské zkoušky činovníků, většinou nových. Oddíl starších junáků ji po dvakrátě uspořádal tradiční "Papučový bál", který měl velkou účast. V roce 1968 dne 17. srpna se uskutečnilo setkání všech bývalých junáků v restauraci u Kostelíčka, což bylo pro staré bývalé členy skutečným obrozením, protože mnozí se nevi-

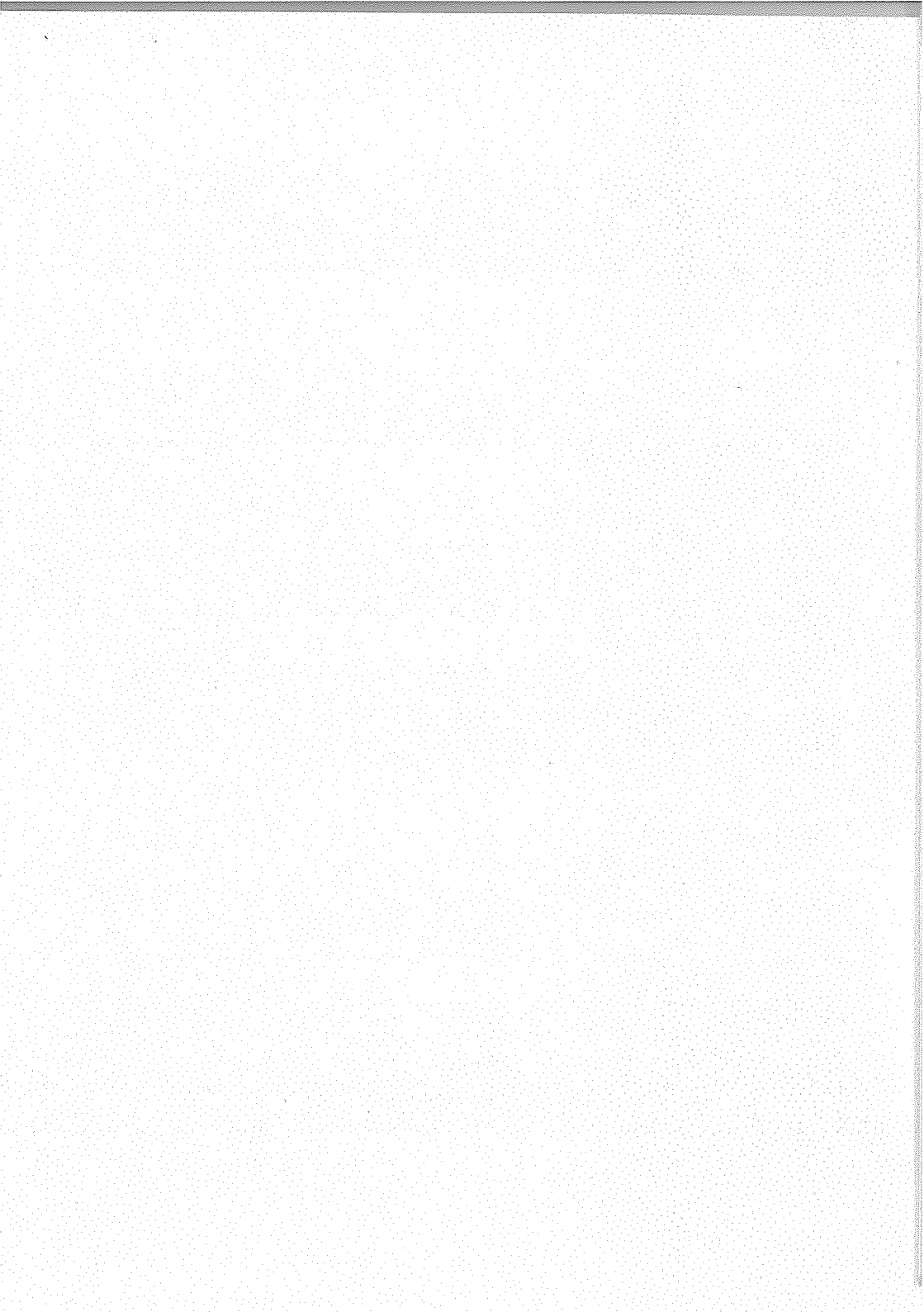

děli desítky let a mnozí zůstali celkem nepoznání svými kamarády z dětských let.

V současné době plní členové Junáka výzvu ústředí "Milion hodin republice". Již dnes můžeme říci, že tato výzva bude vysoko překročena.

Tato vzpomínka se píše v padesátém roce od založení Junáka v Hranicích. Lze si jen přát, aby tato dobrá a osvědčená výchova dětí zůstala hlavním článkem nového způsobu výchovy dětí, aby se staly dobrými občany naší vlasti. Ta potřebuje v dnešní době hodně schopných, všestranně vzdělaných občanů, kteří jsou schopni úspěšně si poradit s životními problémy, aby se plně dalo uplatnit velmi vhodné heslo junáků "Buď připraven".

Vydalo středisko JUNÁKA - HRANICE
pro vlastní potřebu. Ilustroval Rudolf Holub.